Adevărata Superioritate

On Mai 08, 2016

Schimbă-ți percepția asupra propriei ființe, în funcție de poziția sau unghiul din care privești fiecare din experiențele care te-au făcut să fii ceea ce ești.

Mă închideam în tăcere, în secretul unei chemări spre îndeletniciri mai înalte. Acest straniu fenomen nu se putea explica decât prin farmecul pe care îl reprezenta atingerea unui nivel mai ridicat de spiritualitate, în fața unei așa zise înclinații spre o nouă viziune a identității care, pentru a se declanșa, avea nevoie de împrejurări exterioare de "bun augur".

Ceva mă înstrăina de restul lumii, acea acută senzație a descoperirilor multiple, funcția stimulatoare a unor revelații redimensionate care puteau mai târziu să inducă o trăire mistică, densă ca norii care umbresc soarele, făcând din mine etalonul unui sistem de referință inerțial, un "outsider" al societății actuale. Cu toate că dădusem la iveală tot ce era mai bun din mine, prin felul cum gândeam, prin felul cum gândirea își exprima atât de izbitor forța nemasurată determinând proiecțiile unui supraunivers, nu reușeam totuși să definesc ceea ce era adevăr și ceea ce era eroare.

Uneori mi se părea că visez. Nimic nu mă atrăgea mai mult decât energia explozivă a unei experiențe de viață asociată unei dimensiuni particulare - a profunzimii izvorâte dintr-un act de contemplație, înlocuind relațiile de transformare a coordonatelor spațio-temporare ale cadrului de întâlnire cu mine însumi, visându-mă că visez, că visul m-a ales pe mine, nu eu pe el.. că nu sunt eu, ci un altul este în mine. Totul părea atât de real într-un atât de larg ireal.

Magicianul încerca să folosească realitatea de dincolo de vizibil, pentru a avea putere asupra lumii din fața lui, încordând până la ultima limită a rațiunii mușchii acelor organe vitale numite: efecte secundare, dar nu fără a se transpune în ipostaza unui om condamnat să trăiască la nesfârșit proiecțiile propriei memorii, sfârșind prin a dialoga cu personaje imaginare.

Magia este calea spre construirea unui personaj din care îți vine greu să crezi că vei scăpa. Intră în lumea lui și convinge-te singur !

Leadership: Accepți să fii stăpân doar la tine acasă, sau ai pretenția ridicolă de a fi și la alții?

Talleyrand, Sfinxul neînțeles, triumful inteligenței și subtilității din umbra lui Bonaparte, n-a urmărit nimic altceva decât pacea pe tot parcursul evenimentelor acelor timpuri, și o aștepta în virtutea următorului ideal: *"Adevărata superioritate înseamnă să fii stăpân la tine acasă și să n-ai niciodată pretenția ridicolă de a fi și la alții."*

Privit ca pe o metaforă, acest *"la tine acasă, și niciodată la alții"* este consecința unei particularități a ființei superioare care a îndrăznit să-și asigure geometria ascunsă a spațiul personal, tipic desenelor onirice ale lui Escher. Din această exprimare se degajă satisfacția abandonării în fața sinelui suprem încărcat cu pace, acea atmosferă sufletească de care simți nevoia să te bucuri și să profiți, acea atitudine de invulnerabilitate într-un cadru care nu contravine legilor lumii exterioare.

Superioritatea este o retragere din ceea ce este previzibil, încununarea într-o stare de

conștiință clară care aduce noul, pacea sfântă, făcând ca adevărul ultim al lumii exterioare să fie adevărul tău. Retragerea nu se produce atâta timp cât omul nu e stăpânit de acea inteligență inexorabilă ce poate exista doar într-un singur punct: culminarea experienței limitării și a diferenței.

Limitarea este o restrângere a zonei în care dorești să „locuiești", un decor în care îți creezi propria poveste, este consecința rămânerii tale în sfera gândurilor și revelațiilor care stau la baza propriei transformări. Te autocreezi prin ceea ce mintea plămădește în background. Te exteriorizezi prin secretele pe care le dezvălui ca pe niște mărturisiri ale propriilor trăiri și experiențe, prin facultatea de a părăsi un rol și a lua locul altuia, fără a-l judeca, nu dincolo de bine și de rău.

Leadership: Forma fenomenologică a lumii exterioare coincide cu esența ta, cu propriul tău conținut, atunci când realitatea pe care o creezi este furnizată sub forma unui "outsider" al propriei tale deveniri?

Experiența magiei, clădită pe temeiul efectelor creării unei entități de sine stătătoare, putând fi înțeleasă ca o unitate de emoții și idei, ca o activitate directă a ceea ce noi numim Minte, Suflet și Voință, constă în a te situa la o distanță suficient de mare față de ceea ce se întâmplă în mintea altora. Această experiență este remarcabilă prin faptul că te ajută să treci peste orice obstacol aflat între tine și ceea ce te poate afecta în realitatea exterioară.

Magia reprezintă mărturisirea unor stranii atașamente față de știința de a obține orice dorești, de a supune orice dominației tale și de a dispune de o voință nelimitată de nimic. Un magician se transforma tot mai mult într-un profesionist atunci când ceea ce se ascunde în spatele aparențelor devine o întoarcere la izvoarele adevăratei credințe în ceva mai înalt decât este el în mod obișnuit.

După cum două elemente eterogene, ca salpetrul și cărbunele, amestecate în anumite proporții dau pulberea din care se poate desprinde o imensă energie explozivă, tot astfel fuziunea dintre cele două experiențe: „limitare" și diferență", funcționând la o anumită frecvență de rezonanță, poate să constituie o rută de exit față de restul lumii. Într-o anumită perioadă de timp, acest lucru conducând la crearea și propulsarea unei alte entități ale ființei spre un nivel mai înalt de percepție a tot ceea ce ea reprezintă.

Percepția asupra propriei ființe depinde de poziția sau "unghiul" din care privești fiecare din cele două experiențe. Un individ poate exista într-un singur punct, într-un anumit moment al timpului, în acel punct în care este coechipierul minții sale, când poate să compare rezultate celor două experiențe, și să devină stăpân pe direcția care reprezintă noul, schimbarea personală totală.

Realitatea pe care o creezi este furnizată sub forma unui "outsider" al propriei tale deveniri atunci când ceea ce simți, trăiești, experimentezi, este exprimat prin intermediul unei mărturisiri care nu dispare cu totul din povestirea pe lumea o citește din pură curiozitate.

Devii altcineva atunci când desăvârșirea științei tale pătrunde în sufletul celorlalți oameni prin intermeiul unei mărturisiri care nu-i surprinde, dar îi face să te invidieze prin indiciile pe care nu au voie să le ignore.

Adevărata Superioritate nu este atinsă decât de ființele care se bucură în libertate de orizontul vast al universului lăuntric. Iar credința în existența unor forțe înalte, oferite de știință, precum și mărturisirea fiecărei taine prin intermediul povestitorului care își deapănă firul amintirilor, se aplică la nivelul maturității de a-ți înțelege unicitatea și potențialul

creator dincolo de aparențe și presupuneri, dincolo de iluzia pe care oamenii o numesc "realitate".

Source: https://neculaifantanaru.com/adevarata-superioritate.html